

Major producció de bolets als boscos de pi negre

Un estudi del departament DCEFA de la UdL, el CTFC i Agrotecnio revela pics a finals d'estiu

Els boscos de pi negre (*Pinus uncinata* [https://es.wikipedia.org/wiki/Pinus_uncinata]) produeixen més bolets que altres situats en cotes inferiors, com els de pi roig. Amb un número d'espècies similars, presenten un dels valors de productivitat i riquesa fúngica més alts de la conca mediterrània. A més, tenen pics de producció a finals d'estiu, un mes abans del que és d'esperar en altres hàbitats, si compten amb temperatures suaus i pluges. Així ho revela un estudi liderat pel doctorand del departament DCEFA de la Universitat de Lleida (UdL) Àngel Ponce, publicat a la revista científica *Forest Ecology and Management* [



Descargar imagen

Ceps / Foto: Juan Martínez de Aragón (CTFC)

<https://www.sciencedirect.com/journal/forest-ecology-and-management>]. A la recerca han participat investigadors del Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC) i la Unitat mixta de recerca CTFC-Agrotecnio-CERCA.

El treball tenia com a objectiu analitzar la fructificació dels fongs en un "ecosistema arbrat d'alta importància", ja que els boscos de pi negre només es troben en zones concretes del sud-oest d'Europa, a la part més alta de les muntanyes, formant la darrera línia d'arbres. Els investigadors els consideren "àrees ecològicament valuoses". La pujada de temperatures a escala global que comporta el canvi climàtic podria afectar a aquests hàbitats i causar la seua regressió.

L'equip ha recollit dades durant 5 anys, entre 2015 i 2019, per descriure els canvis interanuals en la productivitat, la diversitat i la composició de la comunitat de bolets. Han detectat un total de 255 espècies, 17 de les quals pertanyen la Llista Vermella d'espècies amenaçades. Una d'elles, l'*Entoloma porphyrophaeum* [<https://www.fungipedia.org/hongos/entoloma-porphyrophaeum.html>], està considerada com a vulnerable. Les dades indiquen que la productivitat mitjana anual és 21,60 quilos per hectàrea i any en pes sec. Les famílies dominants són les **ectomicorrizes** [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Ectomicorriza>], que estableixen una relació simbiòtica amb les arrels dels arbres i milloren la tolerància a la sequera, com *Russulaceae* [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Russul%C3%A0cies>] i *Tricholomataceae* [<https://ca.wikipedia.org/wiki/Tricolomat%C3%A0cies>].

Les conclusions de l'estudi assenyalen que la productivitat i la riquesa de les ectomicorrizes, com el *Boletus edulis* [https://es.wikipedia.org/wiki/Boletus_edulis] (una de las més apreciades pel seu sabor i textura), són més altes a finals d'estiu, des de mitjans d'agost fins a finals de setembre. Les espècies **saprotrofiques** [<http://www.adesper.com/projects/biodiversidadfungica/06.1.saprofitos.php>], com la **gírgola** [https://es.wikipedia.org/wiki/Pleurotus_ostreatus], presenten més varietat d'espècies a mitja tardor, des de principis d'octubre fins a finals de novembre.

"És molt important fer aquest tipus d'estudis de mostreig de bolets, que idealment s'haurien de complementar amb els de micelis per conèixer què està passant sobre i sota la terra i entendre la importància de les variables

meteorològiques en la producció i riquesa d'espècies", destaca Ponce. Els autors també consideren necessari cooperar amb altres països de la Mediterrània per tenir dades sobre les comunitats de fongs a gran nivell i poder-ne fer un seguiment al llarg del temps.

Text: Comunicació CTFC / Premsa UdL

Article *Fungal sporocarp productivity and diversity shaped by weather conditions in Pinus uncinata stands* [
<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0378112723004905>]